

Og naar vi vende os fra „Berlingske Tidende“ til Forholdene ude i Landet, saa ville vi se, at Forholdet ogsaa der er uheldigt for Udbredelsen af Bekendtgørelserne. Der er maaske nogle Stifter, hvor det Blad, som har Privilegiet, ligger saa centralt i Stiftet, at Bekendtgørelserne gennem det nogenlunde komme ud til alle Stiftets Sider. Men der er andre Stifter, hvor Forholdet er et helt andet. Lad os f. Eks. tage saadan et Stift som Ribe Stift, som jo er et mægtig stort Stift — det omfatter jo næsten hele Vestjylland og en Del af Sydjylland; naar man trækker en Linie fra Vejle til Lemvig, har man Syd og Vest derfor Ribe Stift. I dette Stift udgaar der et Blad i Ribe, der hedder „Ribe Stiftstidende“. Dets Abonnentantal har i sin Tid været offentliggjort; jeg ved ikke, om det er blevet større siden den Gang, men jeg tør antage, at Bladet i alt Fald har en meget ringe Udbredelse, og at det kun kommer til selve den lille By og dens allernærmeste Opland. Alle offentlige Bekendtgørelser fra dette store Stift skulle indrykkes i dette Blad, som maaske ikke læses i mere end $\frac{1}{10}$ af Stiftet. De Penge, som udgives dertil, ere ganske kastede i Rendesten; for naar der skal avterres f. Eks. en Auktion oppe ved Lemvig, eller der skal udstedes en offentlig Bekendtgørelse fra Holstebro eller udstedes en Bekendtgørelse angaaende noget, som vedrører Egnen ved Kolding, saa er det vistnok temmelig givet, at der ikke er et eneste Menneske paa disse Egne, som læse dette officielle Blad, og følgelig har Bekendtgørelsen der ingen fornuftig Hensigt. Gaa vi videre Nord paa, se vi, at vi have i Viborg Stift nogenlunde det samme Forhold; vi have der et Blad, som hedder „Viborg Stiftstidende“, som læses i en Del af Viborg Stift. Men Viborg Stift strækker sig jo vidt. Omtrent hele Himmerland, altsaa langt den største Del af Aalborg Amt, hører med til Viborg Stift; det er altsaa hele Landstrækningen op til Limfjorden, Byerne Nibe og Løgstør, og det gaar helt hen til Aalborgs Porte. Se, i hele Himmerland læses der aldeles ikke Viborg-Blade, der læses nemlig udelukkende Aalborg-Blade. Naar der skal foregaa en Tvangsauktion en Mil fra Aalborg By, skal den indrykkes i „Viborg Stiftstidende“; den bliver indrykket deri, men der er ikke et eneste Menneske der paa Egnen, som læser denne Bekendtgørelse. Paa den Maade sendes der fra Aalborg Amt aarlig Hundreder af Bekendtgørelser ned til „Viborg Stiftstidende“, som ikke have nogen

fornuftig Hensigt; thi Hensigten med en Bekendtgørelse kan jo kun være den, at den skal blive kundbar for dem, den bør blive kundbar for. Men det sker ikke paa denne Maade.

Naar vi saa gaa til Aalborg Stift, saa er Forholdet jo det, at det Blad, som der har Privilegiet, og som jeg har nogen Anledning til at have Kendskab til, ganske vist læses i en meget vid Udstrækning, men ikke over en stor Del af det, som hører til Viborg Stift, f. Eks. i hele den nordlige Del af Hjørring Amt og i Thisted Amt; der læser man naturligvis de lokale Blade, medens det er saaledes, at en offentlig Bekendtgørelse fra disse Steder ogsaa skal indrykkes i det privilegerede Blad i Aalborg. Jeg antager derfor, at man kan blive enig om, at saadan som Forholdet nu er, er det med Hensyn til Bekendtgørelsernes Udbredelse meget uheldigt.

Forholdet er jo ogsaa uheldigt med Hensyn til det indbyrdes Forhold, Konkurrenceforhold, mellem Bladene. Navnlig tidligere, saa længe der ikke blev svaret nogen Afgift af de Privilegier, som blev tildelte Bladene, var det jo en meget stor Begunstigelse for det enkelte Blad i Konkurrencen med de andre, at det paa Forhaand havde Sikkerhed for, at det skulde have disse offentlige Bekendtgørelser og Indtægten deraf. Dels trak det jo noget Publikum til sig, at de offentlige Bekendtgørelser vare der, skønt det maaske ikke var saa stort; men dels var det jo i sin Tid en ret betydelig Indtægt.

Jeg skal ikke fordybe mig videre i den Side af Sagen, men skal vende mig til det Forslag, som er stillet. Jeg vil begynde med at minde om, at Spørgsmaalet om en Omordning af Bekendtgørelsesmaaden for de offentlige Bekendtgørelser er meget gammelt her paa Rigsdagen, og at mange af vore kendte Politikere have interesseret sig derfor. Jeg skal minde om, at baade Ploug og Orla Lehmann have udtalt sig meget bestemt for, at vi skulde have en saadan Statstidende som den, her er tænkt paa, og at afdøde Klein endnu i Samlingen 1894—95 bragte den Sag paa Tale her i Rigsdagen, dels under Forhandlingerne om en Strandslov, dels under 3die Behandling af Finansloven. Jeg skal ogsaa minde om, at Venstre her i dette Ting altid har interesseret sig for en ny Ordning af dette Forhold. I Samlingen 1871—72 førtes der Forhandlinger derom her i Tinget, og det førte til, at daværende